

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פה ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בַּסְּעוּדָה הַשְּׂנִיָּה כְּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל ה'. עַל ה' וְדַאי. שְׁאוּתָהּ שְׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ, וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּהָ שֶׁל הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי סְעוּדָתוֹ וְדַאי.

בַּסְּעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל שַׁבַּת כְּתוּב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסְּעוּדָה שֶׁל זַעִיר אֲנַפִּין שֶׁהוּא בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים. וְצָרִיךְ אָדָם לִשְׂמַח בַּסְּעוּדָתוֹ וְלִהְיוֹת שְׁלֵם הַסְּעוּדוֹת הַלְלוּ, שֶׁהֵן סְעוּדוֹת הָאֱמוּנָה הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא עֲמִים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזוֹלוֹת. וּמְשׁוּם כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בְּיַי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בַּסְּעוּדוֹת הַלְלוּ נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סְעוּדָה אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֵת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בַּסְּעוּדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח) אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדַאי. דְּהֵיִא שְׁעָתָא אֲתַגְּלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין בַּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבָדִינוּ, וּסְעוּדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדַאי.

בַּסְּעוּדָתָא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְזַעִיר אֲפִין, דְּהוּי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין, מִהֵוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר גֵּשׁ לְמַחְדֵי בַּסְּעוּדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סְעוּדָתִי, דְּאֵינּוֹן סְעוּדָתִי מִהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְּזֶרַע קַדִּישָׁא דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מִהֵימְנוּתָא עֲלָא, דְּהֵא דִּילְהוֹן הִיא, וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזוֹלוֹת. וּבְגִינֵי כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בְּיַי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חַזִּי, בַּסְּעוּדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּאֵינּוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְּאֵינּוֹן מֵהִיכַל דְּמַלְכָּא, דְּאֵינּוֹן בְּנֵי מִהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים חַד סְעוּדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעֵילָא,

וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סְעוּדָה אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֵת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי

הֵיכַל הַמֶּלֶךְ, וְשֹׁאֵינוּ מִזְרַע
קְדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְנוֹתְנִים
עָלָיו חֶמֶר שֶׁל שְׁלֹשָׁה דְבָרִים
- דִּין הַגִּיהָנֹם וְכוּ'.

וּבֹא רְאֵה, בְּכֹל שְׂאֵר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים צָרִיף אָדָם
לְשִׁמְחָה וּלְשִׁמְחָה אֶת הָעֲנִיִּים,
וְאִם הוּא שִׁמְחָה לְבָדוֹ וְלֹא
נוֹתֵן לְעֲנִיִּים - עֲנֹשׁוּ רַב,
שֶׁהָרִי לְבָדוֹ שִׁמְחָה, וְלֹא נוֹתֵן
שִׁמְחָה לְאַחֵר. עָלָיו כָּתוּב
(מִלֵּאכִי ב) וְזִרְתִּי פָּרַשׁ עַל
פְּנֵיכֶם פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. וְאִם הוּא
שִׁמְחָה בְּשַׁבָּת, אֵף עַל גֵּב
שֶׁלֹּא נוֹתֵן לְאַחֵר - לֹא
נוֹתְנִים עָלָיו עֲנֹשׁ כְּבִשְׂאֵר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים, שֶׁכָּתוּב
פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. אָמַר פָּרַשׁ
חֲגִיכֶם, וְלֹא פָּרַשׁ שַׁבָּתְכֶם.
וְכָתוּב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשִׁיכֶם
וּמוֹעֲדֵיכֶם שֶׁנֶּאֱמַר וְאֵלּוֹ
שַׁבָּת לֹא אָמַר.

וּמִשׁוּם כֶּף כְּתוּב בֵּינִי וּבֵין
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם שֶׁכָּל
הָאָמוּנָה נִמְצְאָה בְּשַׁבָּת,
נוֹתְנִים לְאָדָם נִשְׁמָה אַחֲרֵת,
נִשְׁמָה עֲלִיוֹנָה, נִשְׁמָה שְׁכָל
הַשְּׁלֵמוֹת בָּהּ, כְּדִגְמַת הָעוֹלָם

הַבָּא. וּמִשׁוּם כֶּף נִקְרְאָה שַׁבָּת. מַה זֶה שַׁבָּת? שֵׁם שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֵׁם שֶׁהוּא שְׁלֵם
מִכָּל צַדְדָיו.

וְאֲחֵזִי גְרָמִיָּה דִּלְאוּ מִבְּנֵי מַלְכָּא עֲלָאָה הוּא,
דִּלְאוּ מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְמַלְכָּא הוּא דִּלְאוּ מִזְרַעָא
קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל הוּא. וַיְהִינּוּ עָלֶיהָ חוֹמְרָא
דְתַלְתָּ מַלְיָן, דִּינָא דְגִיהָנֹם וְגו'.

וְתֵא חֲזִי, בְּכֹלְהוּ שְׂאֵר זְמַנִּין וְחֲגִין, פָּעִי בַר נֶשׁ
לְחֲדִי, וְלִמְחֲדִי לְמַסְכְּנִי. וְאִי הוּא חֲדִי
בְּלַחֲזוּדֵי, וְלֹא יְהִיב לְמַסְכְּנִי, עוֹנֵשִׂיָּה סָגִי, דְהָא
בְּלַחֲזוּדֵי חֲדִי, וְלֹא יְהִיב חֲדוֹ לְאַחֲרָא. עָלֶיהָ כְּתִיב,
(מִלֵּאכִי ב) וְזִרְתִּי פָּרַשׁ עַל פְּנֵיכֶם פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי
אִיהוּ בְּשַׁבָּתָא חֲדִי, אֵף עַל גֵּב דִּלְאוּ יְהִיב לְאַחֲרָא,
לֹא יְהִינּוּ עָלֶיהָ עוֹנֵשִׂא, כְּשִׂאֵר זְמַנִּין וְחֲגִין, דְכָתִיב
פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. פָּרַשׁ חֲגִיכֶם קֹאֲמַר, וְלֹא פָּרַשׁ
שַׁבָּתְכֶם. וְכָתִיב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שֶׁנֶּאֱמַר
נִפְשִׁי. וְאֵלּוֹ שַׁבָּת לֹא קֹאֲמַר.

וּבְגִינֵי כֶף כְּתִיב, בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם
דְּכָל מְהִימְנוּתָא אֲשַׁתְּכַח בְּשַׁבָּתָא, יְהִינּוּ
לִיָּה לְבַר נֶשׁ נִשְׁמָתָא אַחֲרָא, נִשְׁמָתָא עֲלָאָה,
נִשְׁמָתָא דְכָל שְׁלִימוֹ בָּהּ, כְּדוּגְמָא דְעֲלָמָא דְאֲתִי.
וּבְגִינֵי כֶף אֲקָרִי שַׁבָּת. מַהוּ שַׁבָּת. שְׁמָא דְקוּדְשָׁא
כְּרִיף הוּא. שְׁמָא דְאִיהוּ שְׁלִים מִכָּל סְטְרוֹי.

אמר רבי יוסי, ודאי כף הוא. אוי לאדם שלא משלים את שמחה המלך הקדוש. ומהי שמחתו? אלו שלש הסעודות של האמונה, סעודות שאברהם יצחק ויעקב כלולים בהם, וכלם שמחה על שמחה, אמונה שלמה מכל צדדיו.

אמר רבי יוסי, ודאי כף הוא. ווי ליה לבר נש, דלא אשלים חדוותא דמלכא קדישא. ומאן חדוותא דיליה. אלין תלת סעודתי מהימנותא. סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלילן בהו. וכלהו חדו על חדו מהימנותא שלימותא, מכל סטרוי.

שנינו, ביום הזה מתעטרים האבות, וכל הבנים יונקים, מה שאין פן בכל שאר החגים והזמנים. ביום הזה רשעי הגיהנם נחים. ביום הזה כל הדינים נכפים ולא מתעוררים בעולם.

תאנא, בהדין יומא מתעטרן אבהו, וכל בניו ינקין, מה דלאו הכי בכל שאר חגין וזמנין. בהדין יומא, חייביא דגיהנם גייחין. בהדין יומא, כל דינין אתכפיין, ולא מתערין בעלמא. בהדין יומא אורייתא מתעטרא בעטרין שלימין. ביום הזה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

ספר אור הזוהר (עמוד 386)

– פרק כה –

תקון לגאולה האמתית מטעם הרבנים הגאונים מארי דארעא קדישא בשנת תרפ"א לפ"ק

(א) תקון לגאולה האמתית מטעם הרבנים הגאונים מארי דארעא קדישא

ידוע לכל כי ספר הזוהר של התנא האלהי, אור העולמות העליונים והתחתונים, הנאמר עליו: זה האיש מרעיש הארץ מרגיו ממלכות, ובגמרא אמרו, דילידה אימיה פרבי שמעון תיליד ואי לא לא תיליד (מבות י"ז): הוא עטרת ראשנו ותפארתנו, הרשב"י זכותו יגן עלינו אמן, אשר תורתו בוקעת לאלפי אלפים ורבבי רבבות עולמות, ועוברת בין שרפים ואופנים וחשמלים וחיות הקדש, מקום נהרי אש אוכלת אש עד קול דממה דקה לפני הקדוש ברוך הוא, ושמח בה ובונה בה עולמות חדשים ומרחם על עלמא.

פוק חזי מה שכתב הגאון חיד"א זכרוננו לחיי העולם הבא:

(ב) למוד הזוהר מרומם על כל למוד אפלו דלא ידע מאי קאמר.

והרב "כסא מלך" (פרוש על תקון מ"ג) אמר:

(ג) למוד הזוהר בגירסא בונה עולמות עליונים.

עוד אמר אליהו זכרוננו לברכה לרבי שמעון:

(ד) בהאי ספר הזוהר יתפרקון מן גלותא כד אתגליא בדרא בתראה.

עוד בדר קכ"ד: לשון משה רבינו לרבי שמעון. והמשכילים יזהירו כוזהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר באילין לא צריך נסיון – רצה לומר: